

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628439600/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

han skosc. Men et Sted gjorde det lidt ondt inde i Gabriel. Han var kun et Menneske. Ogsaa i hans Handelssjæl boede der et lønligt Stykke Idioti. Det var ingenting. Maaske var det bare en lille Hund, der hylede ad Maanen, naar ingen hørte det. Han havde det jo godt, havde sin Løn og tjente ekstra. Han blev ogsaa nok Handelsforvalter engang. Eller Foged, for han havde gode Forbindelser. Og hvad Ensomhed nu angik, saa havde han ogsaa Angelika, der kom til ham i hans Logemente, naar han ønskede det. Alt var vel tilrettelagt, han klarode det. Men der var nu hans Kusine Barbara, der havde været gift med to Præster. Hun havde holdt Bryllup med mange flere Mænd, han vidste det, han var et lyst Hoved, intet gik ham forbi. Det var en Skam for Familien og en Forargelse i det hele taget. Men naar galt skulde være, hvorfor havde hun saa aldrig holdt et lille Bryllup med *ham*? Det laa jo dog saa snublende nær. Og det vilde være indenfor Familien. Det maatte dog let kunne ordnes.

Men nu kom denne nye Præst.

Den lille Hund inde i Gabriel satte sig til at hyle rigtig hjerteskerende med Snuden lige i Vejret. Saa fik han pludselig en Idé. Han udstødte et lille Fløjt. Selvfølgelig!

Da han lidt efter var inde hos Handelsforvalteren med Nøglerne, havde han sin Plan i Orden.

— Hvor har du nu været henne, Barbara Christina? spurgte Magdalene, Sørenskriverenken, lidt koldt og vrippent. Hun havde siddet ved Chatollet i sin Storstue og ordnet gamle Sager.

Barbara frøs og var halvt gennemblødt af en Byge. — Altid sidder du ved det Chatol, Mor. Hvorfor holder du dig ikke herude i Røgstuen, hvor der er varmt?

— Aa Jesus, jeg har jo lagt i Bilæggerovnen.

— Ja den varmer ikke, det ved du.

De spiste deres Aftensmad i Tavshed. Saa gik Moderen igen ind i sin højtidelige Stue med Chatollet og de to slette Miniaturer paa de hvidskurede Vægge. — Tror du ikke, din Far kan have gemt nogle Penge i et hemmeligt Rum i Chatollet? spurgte hun i Døren.

— Det spørger du om hver Dag. Den Historie tror jeg ikke længere paa. Saa havde vi fundet det Rum for længe siden ...

Da Gabriel en Time senere bankede paa og traaede ind, fandt han Barbara i Uldkløkke ved Ildstedet. Et Par Strømper laa